

ЛЮДИНА, ЯКА НАВЧИЛА ТАНЦЮВАТИ ГОЛКУ

Щоб хотілося носити – таку мету ставить перед собою, коли береться щось вишивати, рівнянка, яку по праву можна вважати законодавицею сучасної вишивки. Більше того, ця жінка зуміла підняти цю справу свого життя до рангу високого мистецтва, що здатне викликати приємні емоції, аж до сліз радості. Саме такими є відгуки про філігранні витвори майстрині шанувальників її вишивального таланту. Сьогодні ця унікальна майстриня вишивки, викладач Рівненського центру професійно-технічної освіти сервісу та дизайну Інна ЯНКОВСЬКА – наша співрозмовниця.

? – Інно Петрівно, знаючи ваш професійний доробок, можна сказати, що у вашій особі представлена українська школа вишивання.

– Як кажуть, збоку видніше. Вишивці як професії я присвятила більш як тридцять років життя... На пропозицію моїх колишніх викладачів свого часу ілюструвала навчальний підручник «Технологія вишивки», за яким в Україні вчать цьому ремеслу з 1997 року. Та коли я висловлювалась про свій намір поїхати повчитися ще чомусь, то не раз чула у відповідь: навіщо щось шукати, коли у тебе вже склалася своя школа вишивки?

? – На яких засадах стоїть ця школа і взагалі ваш вишивальний стиль?

– Можливо, я сама того не усвідомлюючи, з роками виробила його. Знаю дуже багато технік вишивки і вмію поєднати їх в одному виробі. Люблю додати до вишивки ще якісь матеріали: шматочки тканини, мережива, нитки різної структури. Такий виріб виходить по-сучасному. У поєднанні різних технік і матеріалів і полягає мій вишивальний стиль. Коли вперше спробувала скомбінувати їх і у мене це добре вийшло, було таке відчуття, ніби народилося щось приємне і цікаве. Іще дуже люблю інтерпретувати народну вишивку на сучасний манер.

? – Є художники, які малюють пензлем, а ви – голкою.

– Але спочатку малюю олівцем. Художник я – тільки для своїх вишивок, і взагалі малюю все лише для вишивки. Та й навіть коли роблю ескіз на папері, у готовій вишивці він все одно зазнає змін. Буває, наводжу тільки контури, а всю картинку «малюю» з голови. «У тебе голка танцює», – якось сказала мені моя колега, коли побачила мене за вишивальною машиною. Мабуть, таким і є зовнішнє відображення мого художнього натхнення. Люблю імпровізувати, бо при цьому

? – Що компенсує вам професійну самовідданість?

– Віддаю вишиту річ, а в людині – сльози замилювання на очах. «Я вишите вами плаття все літо носила», «По вишиванки тільки до вас буду приходити!» – хіба може бути щось більше за ці слова визнання? Люблю цю справу настільки, що не бачу в ній жодної рутини.

? – Ваша улюблена техніка вишивки...

– ...гладь. Про мої вишивальні уподобання найбільш влучно висловила моя клієнтка Олеся, яка стала моєю подругою. Вона хотіла замовити у мене вишиванку хрестиком. Але, знаючи, що мені більше до вподоби гладь, обрала її і при цьому сказала дорогі моєму серцю слова: «Гладдю ти розмовляєш, а хрестиком виходять завчені вірші». Для унаочнення: хрестик вивчається з набуттям лише другого, а гладь – п'ятого, найвищого кваліфікаційного розряду. Поділюся ще таким своїм спостереженням. Уся група, буває, вишиває гарнесенько-рівнесенько, а варто перейти від простіших технік вишивання до гладі, і з усієї групи лише дві, а може, три учениці зроблять це бездоганно.

? – Цим своїм ученицям ви про...

дую, на одній з міських виставок молодий чоловік з інтересом оглядав вишиті вироби й раптом сказав: «Моя дружина теж іноді вишиває – для себе, для дому. Знаєте, я так люблю, як вона це робить». У мене аж очі засяяли з радості від почуття. Мені дуже хочеться, щоб жінки теж про це знали. Бо часто вони займаються не своєю, а чоловічою роботою, забуваючи про своє, жіноче.

У занятті вишивкою закладена перевірена віками життєва мудрість. Одна з моїх колег розповіла, що коли приходить з роботи втомлена і знервована, то сідає за вишивку. Це улюблене заняття допомагає їй перепочити і відновити внутрішню рівновагу. Домашні знають: мама зараз заспокоїться і прийде до них. Тобто для жінок заняття вишивкою – як щось святе, що дає сили жити і творити. Власне, й жіноча сутність невіддільна від творчості.